

SLUŽBENE NOVINE TUZLANSKOG KANTONA

GODINA 7 • TUZLA, PONEĐJELJAK 31. JULA/SRPNJA 2000. GODINE • IZDANJE NA BOSANSKOM I HRVATSKOM JEZIKU • BROJ 11

346

Na osnovu poglavlja IV, odjeljak B, člana 33. stav 1. tačka e) Ustava Tuzlanskog kantona, donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O POLJOPRIVREDNOM ZEMLJIŠTU

Proglašava se Zakon o poljoprivrednom zemljištu, koji je donijela Skupština Tuzlanskog kantona na sjednici od 13. 7. 2000. godine.

Broj: 01/1-02-1237/00
Tuzla, 17. 7. 2000. godine

Predsjednik
Tuzlanskog kantona,
Dr. Tarik Arapčić, v.r.

ZAKON

O POLJOPRIVREDNOM ZEMLJIŠTU

I. OPĆE ODREDBE

Član 1.

Zakonom o poljoprivrednom zemljištu (u daljem tekstu: Zakon) uređuje se pojam, upravljanje, zaštita, korišćenje i uređenje poljoprivrednog zemljišta na području Tuzlanskog kantona (u daljem tekstu: Kanton), ovlašćenja i dužnosti organa Kantona, općina, drugih pravnih lica i građana u vezi sa zaštitom, korišćenjem i uređenjem poljoprivrednog zemljišta, kao i druga pitanja koja se odnose na poljoprivredno zemljište u skladu sa Zakonom o poljoprivrednom zemljištu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: federalni Zakon).

Član 2.

Poljoprivrednim zemljištem smatraju se: oranice, vrtovi, voćnjaci, vinogradi, livade, pašnjaci, ribnjaci, trstici i drugo zemljište koje se po svojim prirodnim i ekonomskim uslovima može najracionalnije koristiti za poljoprivrednu proizvodnju.

Obradivim poljoprivrednim zemljištem smatraju se oranice, vrtovi, voćnjaci, vinogradi i livade.

Član 3.

Poljoprivredno zemljište na području Kantona, kao prirodno bogatstvo i dobro od općeg interesa, uživa posebnu zaštitu Kantona, a naročito u pogledu zaštite i korišćenja poljoprivrednog zemljišta.

Poljoprivredno zemljište koristi se za poljoprivrednu proizvodnju, a samo izuzetno za druge svrhe u slučajevima i pod uslovima utvrđenim ovim Zakonom, federalnim Zakonom i drugim zakonima i propisima kojima se reguliše materija prostornog uređenja na području Kantona.

Član 4.

Poljoprivredno zemljište kojem je planom prostornog uređenja Kantona, općine i drugih manjih prostornih cjelina utvrđena druga namjena, koristi se za poljoprivrednu proizvodnju do realizacije provedbenih planova (regulacioni plan i urbanistički projekt).

Član 5.

Pravna lica su dužna voditi evidenciju o poljoprivrednom zemljištu koje koriste ili kojim upravljaju, odnosno kojim raspolažu.

Općinske službe za upravu nadležne za poslove poljoprivrede (u daljem tekstu: općinske službe za upravu), dužne su voditi evidenciju o neobrađenom poljoprivrednom zemljištu i evidenciju o zemljištu koje je promijenilo namjenu korišćenja.

Općinske službe za upravu su dužne da izvode iz evidencija, iz prethodnog stava, o nastalim promjenama za svaku godinu, dostave Ministarstvu poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede Kantona (u daljem tekstu: Ministarstvo), najkasnije do 15. marta tekuće godine za prethodnu godinu.

Evidencije iz stava 2. ovog člana, vodit će se na način propisan podzakonskim aktom, u skladu sa federalnim Zakonom.

Član 6.

Skupština Kantona donosi kartu upotrebne vrijednosti poljoprivrednog zemljišta kojom se određuju kategorije zemljišta po bonitetnim klasama, a saglasno kriterijima agropedološke studije.

Kartu upotrebne vrijednosti poljoprivrednog zemljišta rade specijalizovane, stručne institucije koje odredi Ministarstvo.

Član 7.

Materijalne i druge uslove za zaštitu i uređenje poljoprivrednog zemljišta, na području Kantona, kao dobra od općeg interesa, obezbjeđuje Ministarstvo, u skladu sa ovim Zakonom i federalnim Zakonom.

II. ZAŠTITA POLJOPRIVREDNOG ZEMLJIŠTA

Član 8.

Namjena zemljišta u planovima prostornog uređenja Kantona, općina i drugih manjih prostornih cjelina unutar Kantona, utvrđuje se na osnovu karte upotrebne vrijednosti poljoprivrednog zemljišta i to:

- zemljište od 1 do 4 bonitetne kategorije utvrđuje se isključivo kao poljoprivredno zemljište,
- zemljište od 5 do 6 bonitetne kategorije utvrđuje se kao poljoprivredno i izuzetno kao zemljište za ostale namjene,
- zemljište 7 i 8 bonitetne kategorije utvrđuje se kao zemljište koje će se prema potrebama koristiti i za druge namjene.

Izuzetno, kada ne postoje druge mogućnosti i kada to zahtijeva opći interes, poljoprivredno zemljište od 1 do 4 bonitetne kategorije može se planom prostornog uređenja Kantona utvrditi kao zemljište za druge namjene.

Pod općim interesom može se smatrati naročito: izgradnja naselja, industrijskih objekata, rudarskih radova i objekata, vodenih akumulacija, željezničkih pruga, saobraćajnica, izgradnja elektroprivrednih objekata i dr.

Član 9.

Ministarstvo daje saglasnost na planove prostornog uređenja za manje prostorne cjeline unutar Kantona (područje općine, posebno područje, gradovi, naselja i slično) u postupku izrade razvojnih planova.

Planovi prostornog uređenja iz prethodnog stava ne mogu se provoditi ukoliko za iste nije pribavljena saglasnost Ministarstva.

Član 10.

Promjena namjene poljoprivrednog zemljišta može biti trajna ili privremena.

Trajnom promjenom namjene poljoprivrednog zemljišta smatra se svako korišćenje poljoprivrednog zemljišta za izgradnju naselja, industrijskih objekata, vodenih akumulacija, željezničkih pruga, saobraćajnica, pošumljavanje ili izvođenje drugih radova kojima se trajno onemogućava korišćenje tog zemljišta za poljoprivrednu proizvodnju.

Privremenom promjenom namjene poljoprivrednog zemljišta smatra se promjena namjene poljoprivrednog zemljišta za određeni period, poslije koga se poljoprivredno zemljište može ponovno koristiti za poljoprivrednu proizvodnju. Privremena promjena namjene može se utvrditi za podizanje građevina privremenog karaktera, iskorišćavanje mineralnih sirovina, odlaganje jalovine, pepela, šljake, odlagališta smeća, skladišta građevinskog materijala, auto otpadi, praonice automobila i slično, osim taloženja svih vrsta industrijskih i drugih otpadnih voda.

Član 11.

Poljoprivrednom zemljištu iz člana 8. stav 1. alineje 1. i 2. ovog Zakona ne može se promijeniti namjena, niti se može početi koristiti u nepoljoprivredne svrhe ako za to područje nije donesen plan prostornog uređenja, kojim je tom zemljištu utvrđena druga namjena.

Izuzetno, od odredaba stava 1. ovog člana poljoprivredno zemljište od 1 do 6 bonitetne kategorije može se koristiti u nepoljoprivredne svrhe za privremene promjene namjene samo u slučajevima predviđenim u članu 10. stav 3. ovog Zakona, izuzev privremene namjene iskorišćavanja industrijskih i mineralnih sirovina na otvorenom kopu površine veće od 0,5 ha.

Saglasnost za privremenu promjenu namjene poljoprivrednog zemljišta u svrhu izgradnje privrednih objekata daje Ministarstvo. U ostalim slučajevima saglasnost za privremenu promjenu namjene poljoprivrednog zemljišta daje općinska služba za upravu. Po pribavljenim saglasnostima Ministarstva, odnosno općinske službe za upravu, nadležni organ izdaje urbanističku saglasnost kojom utvrđuje privremenu promjenu namjene poljoprivrednog zemljišta, u skladu sa zakonom i drugim propisima iz oblasti prostornog uređenja.

Poljoprivredna saglasnost se izdaje u formi rješenja.

Urbanističkom saglasnošću utvrđuje se rok do kada se odnosno zemljište mora vratiti poljoprivrednoj proizvodnji, koji ne može biti duži od 5 godina.

Član 12.

Za promjenu namjene poljoprivrednog zemljišta iz člana 2. ovog Zakona koje se koristi kao poljoprivredno i kome se trajno ili privremeno mijenja namjena u nepoljoprivredne svrhe investitor, odnosno korisnik plaća naknadu, ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

Poljoprivredno zemljište ne može se početi koristiti u nepoljoprivredne svrhe dok se ne izvrši uplata naknade iz stava 1. ovog člana.

Naknada iz stava 1. ovog člana za trajnu promjenu namjene poljoprivrednog zemljišta utvrđuje se u iznosu od:

- za 1 i 2 bonitetnu kategoriju kulture: oranice, vrtovi, voćnjaci i livade stodvadeseterostruki iznos katastarskog prihoda (120);
- za 3 i 4 bonitetnu kategoriju kulture: oranice, vrtovi, voćnjaci i livade stopetnaesterostruki iznos katastarskog prihoda (115);
- za 5 i 6 bonitetnu kategoriju kulture: oranice, vrtovi, voćnjaci i livade stodeseterostruki iznos katastarskog prihoda (110);
- za 7 i 8 bonitetnu kategoriju kulture: oranice, vrtovi, voćnjaci i livade stostruki iznos katastarskog prihoda (100), za to zemljište u tekućoj godini.

Visina naknade za privremenu promjenu namjene poljoprivrednog zemljišta utvrđuje se u iznosu od:

- za 1 i 2 bonitetnu kategoriju kulture: oranice, vrtovi, voćnjaci i livade trideseterostruki iznos katastarskog prihoda (30);
- za 3 i 4 bonitetnu kategoriju kulture: oranice, vrtovi, voćnjaci i livade dvadeseterostruki iznos katastarskog prihoda (20);
- za 5 i 6 bonitetnu kategoriju kulture: oranice, vrtovi, voćnjaci i livade petnaesterostruki iznos katastarskog prihoda (15);
- za 7 i 8 bonitetnu kategoriju kulture: oranice, vrtovi, voćnjaci i livade deseterostruki iznos katastarskog prihoda (10), tog zemljišta u tekućoj godini.

Naknada iz stava 1. ovog člana utvrđuje se u visini troškova osposobljavanja za poljoprivrednu proizvodnju drugog neplodnog zemljišta ili poljoprivrednog zemljišta slabijeg kvaliteta, da bi se dobilo zemljište kvaliteta koje je imalo poljoprivredno zemljište koje se namjerava koristiti u nepoljoprivredne svrhe.

Naknadu za privremenu promjenu namjene poljoprivrednog zemljišta plaća investitor, odnosno korisnik za traženi period.

Investitor, odnosno korisnik je dužan nakon isticanja privremene saglasnosti poljoprivredno zemljište privesti kulturi po urbanističkoj saglasnosti, odobrenju za građenje i odobrenom projektu.

Naknada iz stava 1. ovog člana plaća se na cijelu građevinsku parcelu, odnosno dio katastarskih parcela koje služe za redovnu upotrebu objekta, u skladu sa odlukom Vlade Tuzlanskog Kantona (u daljem tekstu: Vlada Kantona).

Naknada iz stava 1. ovog člana uplaćuje se na poseban račun Ministarstva.

Član 13.

Sredstva naknade za promjenu namjene poljoprivrednog zemljišta mogu se koristiti samo za osposobljavanje za poljoprivrednu proizvodnju drugog neplodnog zemljišta ili poljoprivrednog zemljišta slabijeg kvaliteta.

Ova sredstva koriste se po programu koji za svaku godinu donosi Vlada Kantona, na prijedlog Ministarstva.

Ministarstvo je dužno da sredstva iz naknade za promjenu namjene poljoprivrednog zemljišta koristi blagovremeno i isključivo za namjene iz prethodnog stava.

Član 14.

Naknada za promjenu namjene poljoprivrednog zemljišta neće se plaćati za izgradnju:

- hidromelioracionih sistema na poljoprivrednom zemljištu koje služi za poboljšanje tog i drugog zemljišta;
- privrednih objekata za potrebe poljoprivredne proizvodnje na poljoprivrednom zemljištu u vlasništvu Kantona;
- privrednih objekata za vlastite potrebe na zemljištu fizičkih lica - zemljoradnika na kojem postoji pravo vlasništva, a koji ostvaruju dohodak od poljoprivrednih djelatnosti;
- individualnih i gospodarskih stambenih objekata na vlastitom zemljištu;
- za uređenje bujica i protiv erozivnih objekata na poljoprivrednom zemljištu.

Član 15.

Naknadu za korišćenje poljoprivrednog zemljišta u nepoljoprivredne svrhe, plaćaju pravna i fizička lica koja koriste poljoprivredno zemljište u nepoljoprivredne svrhe.

Član 16.

Pored plaćanja naknade iz člana 15. ovog Zakona investitor, odnosno korisnik je dužan prije početka izvođenja radova na poljoprivrednom zemljištu da skine i sačuva plodni i potencijalno plodni sloj zemljišta za potrebe rekultivacije zemljišta ili osposobljavanje manje plodnog i neplodnog zemljišta za poljoprivrednu proizvodnju.

Izdvojeni i sačuvani plodni i potencijalno plodni sloj zemljišta, koji je skinut kod izgradnje industrijskih i drugih objekata koristi se, po odobrenju Ministarstva, za osposobljavanje manje plodnog ili neplodnog zemljišta za poljoprivrednu proizvodnju.

Član 17.

Poljoprivredno zemljište koje je korišćeno za druge namjene iz člana 10. stav 3. ovog Zakona, koje nemaju trajni karakter, privodi se prvobitnoj ili drugoj namjeni, odnosno osposobljava se za poljoprivrednu proizvodnju po projektu o rekultivaciji.

Saglasnost na projekt o rekultivaciji daje Ministarstvo, kao i ostali organi uprave, svaki iz svoje nadležnosti.

Uz zahtjev za izdavanje odobrenja za građenje za privremeno korišćenje poljoprivrednog zemljišta za druge namjene, kao i za građenje prilikom kojeg dolazi do oštećenja okolnog poljoprivrednog zemljišta, korisnik je dužan priložiti projektno rješenje rekultivacije koje se radi u sklopu tehničke dokumentacije za građenje, odnosno izvođenje radova uz saglasnost organa iz stava 2. ovog člana.

Projekt rekultivacije iz stava 1. ovog člana podliježe reviziji.

Reviziju projekta rekultivacije vrši stručna institucija, koju odredi Ministarstvo.

Član 18.

Projekt rekultivacije sadrži naročito: postupak skidanja i čuvanja plodnog i potencijalno plodnog tla-sloja, postupak tehničke, agrotehničke i biološke rekultivacije poljoprivrednog zemljišta i rokove izvođenja pojedinih faza biološke rekultivacije poljoprivrednog zemljišta, dinamiku privođenja zemljišta poljoprivrednoj proizvodnji i ispitivanje štetnih i opasnih materija u rekultivisanom zemljištu.

Korisnik ili investitor je dužan radi osiguranja rekultivisanja poljoprivrednog zemljišta, uplatiti na račun koji odredi Ministarstvo, iznos od najmanje 30% potrebnih sredstava za

rekultivisanje zemljišta i to prije nego korisnik stupi u privremeni posjed dodjeljenog mu zemljišta.

Sredstva iz stava 2. ovog člana koriste se isključivo za namjene rekultivacije zemljišta.

Ukoliko se eksploatacijom industrijskih i ostalih mineralnih sirovina naruši režim voda, odnosno dođe do procesa plavljenja, kao i zadržavanja vode, korisnik industrijskih i ostalih mineralnih sirovina dužan je pored izvođenja biološke rekultivacije izvršiti i hidrotehničke radove kojima će se uspostaviti provobitan režim voda u zemljištu.

Ako korisnik po završenoj eksploataciji industrijskih i ostalih mineralnih sirovina ne izvrši rekultivaciju poljoprivrednog zemljišta, Ministarstvo će angažovati drugu organizaciju da izvrši rekultivaciju zemljišta na teret sredstava korisnika poljoprivrednog zemljišta.

Član 19.

Rješenje o visini naknade za promjenu namjene poljoprivrednog zemljišta, odnosno rješenje o utvrđivanju da li su ispunjeni uslovi za oslobađanje plaćanja naknade, na zahtjev investitora odnosno korisnika, a u svrhu izgradnje privrednih objekata (proizvodne hale i radionice, brente, autopraonice, benzinske pumpe, sportske terene i sale, eksploatacije rudarskih, industrijskih i drugih mineralnih sirovina i dr.), donosi Ministarstvo.

Protiv rješenja iz prethodnog stava ovog člana i rješenja iz člana 17. investitor, odnosno korisnik može izjaviti žalbu.

O žalbi odlučuje Komisija obrazovana od strane Vlade Kantona.

Član 20.

Rješenje o visini naknade za promjenu namjene poljoprivrednog zemljišta, odnosno rješenje o utvrđivanju da li su ispunjeni uslovi za oslobađanje plaćanja naknade, na zahtjev investitora, odnosno korisnika, a u svrhu izgradnje stambeno-poslovnih, stambenih i vikend objekata donosi općinska služba za upravu, u skladu sa ovim Zakonom i propisima donesenim na osnovu ovog Zakona.

Protiv rješenja općinske službe za upravu iz prethodnog stava, može se izjaviti žalba o kojoj odlučuje Ministarstvo.

Član 21.

Organ uprave nadležan za izdavanje odobrenja za izgradnju objekata ili izvođenje radova, odnosno za izdavanje odobrenja za eksploataciju industrijskih i ostalih mineralnih sirovina površinskim ili podzemnim kopom, odlaganje jalovine, pepela, šljake, taloženje industrijskih otpadnih voda, odlagališta smeća, skladišta građevinskog materijala, auto otpadi, praonice automobila i slično, dužan je da, u postupku izdavanja odobrenja obavezno pribavi dokaz o plaćenju naknadi za promjenu namjene poljoprivrednog zemljišta.

Član 22.

Zabranjeno je ispuštanje štetnih i opasnih materija koje mogu da oštete i da promijene proizvodnu sposobnost poljoprivrednog zemljišta ili kvalitet poljoprivrednih kultura, kao i nepravilna upotreba mineralnih i organskih đubriva i sredstva za zaštitu bilja.

Ako dođe do zagađenja poljoprivrednog zemljišta ispuštanjem opasnih i štetnih materija u količini većoj od dozvoljene, pravno ili fizičko lice koje prouzrokuje štetu snosi troškove radova na dekontaminaciji, odnosno sanaciji poljoprivrednog zemljišta.

Pod kontaminacijom zemljišta iz stava 2. ovog člana podrazumijeva se unošenje u zemljište različitih tečnih i gasovitih-plinskih otpadnih materija, kao i radioaktivnih materija koje dovode

do promjene prirodnih svojstava zemljišta, kao i do akumulacije štetnih materija na poljoprivrednim kulturama.

Troškovi dekontaminacije, odnosno sanacije ne isključuju odgovornost pravnog ili fizičkog lica koje prouzrokuje štetu po drugim propisima.

Dozvoljene količine štetnih i opasnih materija u zemljištu i metode njihovog ispitivanja, utvrđuju se u skladu sa federalnim Zakonom.

Član 23.

Ispitivanje poljoprivrednog zemljišta u cilju utvrđivanja količine štetnih i opasnih materija u zemljištu vrše specijalizovane organizacije po programu koji donosi ministar poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede (u daljem tekstu: ministar).

Program iz prethodnog stava, bit će usklađen sa zakonima i propisima kojima se reguliše zaštita okolice, naročito u dijelu zaštite zemljišta.

Organizacija koja vrši ispitivanje poljoprivrednog zemljišta o rezultatima ispitivanja obavještava Ministarstvo i druge nadležne organe.

Ministarstvo može zabraniti, odnosno ograničiti proizvodnju određenih poljoprivrednih proizvoda i upotrebu sredstava za zaštitu bilja i drugih sredstava na određenom zemljištu, ako rezultati ispitivanja to zahtijevaju.

Član 24.

U cilju zaštite, očuvanja i poboljšanja hemijskih, fizičkih i bioloških svojstava obradivog poljoprivrednog zemljišta i obezbjeđenje pravilne upotrebe mineralnih đubriva, obavezna je sistematska kontrola plodnosti zemljišta od prve do pete katastarske klase.

Ispitivanje plodnosti zemljišta se vrši svake pete godine.

Organizacija koja vrši kontrolu plodnosti zemljišta, o rezultatima ispitivanja podnosi izvještaj vlasniku, odnosno korisniku zemljišta.

III. KORIŠĆENJE POLJOPRIVREDNOG ZEMLJIŠTA

1. Zajedničke odredbe

Član 25.

Pravna lica koja se bave poljoprivrednom proizvodnjom na zemljištu, fizička lica koja su vlasnici zemljišta i drugi korisnici poljoprivrednog zemljišta (u daljem tekstu: korisnici), obavezni su poljoprivredno zemljište koristiti na način koji najviše odgovara prirodnim osobinama zemljišta i postojećim ekonomskim i agrotehničkim uslovima.

Pod korišćenjem poljoprivrednog zemljišta podrazumijevaju se: osnovna i dopunska obrada zemljišta, unapređivanje voćnjaka, vinograda, livada, pašnjaka, održavanje melioracionih sistema, kao i drugi radovi za racionalno korišćenje poljoprivrednog zemljišta u cilju povećanja poljoprivredne proizvodnje.

Član 26.

Ako korisnici ne obrađuju poljoprivredno zemljište na način propisan ovim Zakonom, Ministarstvo može propisati mjere za korišćenje tog zemljišta.

Pored mjera iz stava 1. ovog člana Vlada Kantona, na prijedlog Ministarstva, donosi odluke: o mjerama za zaštitu od poljskih šteta, mraza, grada, požara, poplava, o određivanju sječe, odnosno o zabrani sječe voćnih stabala, krčenju međa i živica, ispaši stoke i drugo.

Član 27.

Korisnici poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu Kantona donose dugoročni program korišćenja tog zemljišta.

Programom iz prethodnog stava se utvrđuju i ona zemljišta na kojima nije moguće organizovati poljoprivrednu proizvodnju, s tim što se ta zemljišta ustupaju općini radi njihovog pošumljavanja ili za druge namjene.

Član 28.

Korisnik poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu Kantona, kao i u zadružnom vlasništvu dužan je da koristi poljoprivredno zemljište u skladu sa odredbama člana 25. ovog Zakona.

Ako korisnik poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu Kantona ili u zadružnom vlasništvu nije u mogućnosti da koristi poljoprivredno zemljište u skladu sa odredbama člana 25. ovog Zakona, dužan je obezbijediti njegovo korišćenje ustupanjem tog zemljišta drugim preduzećima, odnosno drugim korisnicima putem javne licitacije.

2. Nomadska ispaša

Član 29.

Radi zaštite poljoprivrednih kultura i radi sprječavanja pojava i širenja zaraznih bolesti životinja, te radi zaštite zdravlja ljudi od zoonoza koje se sa ovaca mogu prenijeti na ljude, zabranjuje se nomadska ispaša ovaca, ovnova i jagnjadi (u daljem tekstu: ovce) na poljoprivrednom zemljištu.

Član 30.

Pod nomadskom ispašom ovaca smatra se ispaša ovaca gonjenjem preko poljoprivrednog zemljišta, ispaša ovaca na poljoprivrednom zemljištu izvan mjesta prebivališta, odnosno sjedišta držaoca ovaca.

Držaocem ovaca smatra se vlasnik, odnosno korisnik ovaca, kao i druga lica koja napasaju ovce.

Član 31.

Ne smatra se nomadskom ispašom ovaca uobičajena ispaša ovaca na pašnjacima u vlasništvu Kantona, ispaša ovaca na zemljištu koje je vlasništvo držaoca ovaca ili na zemljištu koje je uzeto u zakup, kao i ispaša ovaca na pašnjacima, pod uslovom da se doprema ovaca na ispašu i otprema ovaca vrši prijevoznim sredstvima i da je držalac ovaca zaključio ugovor sa zakupodavcem zemljišta za ispašu ovaca na tom zemljištu.

Ugovor iz prethodnog stava registruje se kod općinske službe za upravu u mjestu ispaše ovaca i mora sadržavati podatke o zakupodavcu i zakupoprincipu zemljišta, o vremenu za koje je ugovorena ispaša, o broju ovaca koje se mogu napasati, o veličini zemljišta i mjestu gdje se to zemljište nalazi.

IV. UREĐENJE POLJOPRIVREDNOG ZEMLJIŠTA

Član 32.

Pod uređenjem poljoprivrednog zemljišta podrazumijeva se korišćenje poljoprivrednog zemljišta u sistemu za navodnjavanje, hidromelioracioni radovi radi odvodnje, ravnjanje, agromelioraciono uređenje i đubrenje, komasacija, izgradnja saobraćajnica, oblikovanje parcela, melioracioni plodored i drugo.

Član 33.

Poljoprivredno zemljište na području na kome je izgrađen sistem za navodnjavanje koristi se po godišnjem programu koji donosi pravno lice koje upravlja sistemom za navodnjavanje, a koji naročito sadrži: površinu zemljišta koje se može navodnjavati, dinamiku navodnjavanja pojedinih kultura, dužinu trajanja navodnjavanja i količinu vode za navodnjavanje.

Godišnji program korišćenja sistema za navodnjavanje donosi se uz saglasnost Ministarstva.

Pravno lice koje upravlja sistemom za navodnjavanje dužno je da obavijesti korisnika, odnosno vlasnika poljoprivrednog zemljišta u sistemu za navodnjavanje o godišnjem programu korišćenja sistema, kao i da redovno održava sistem za navodnjavanje.

Član 34.

Korisnik poljoprivrednog zemljišta u sistemu za navodnjavanje dužan je da koristi sistem za navodnjavanje, u skladu sa članom 33. ovog Zakona.

Član 35.

Odnosi između pravnog lica koje upravlja sistemom za navodnjavanje i korisnika sistema u pogledu korišćenja, održavanja i obezbjeđivanja funkcionisanja tog sistema, kao i utvrđivanja naknade za korišćenje vode iz sistema, uređuju se ugovorom.

V. NADZOR

Član 36.

Nadzor nad izvršenjem ovog Zakona i propisa donesenih na osnovu ovog Zakona vrši Ministarstvo.

Inspeksijski nadzor nad izvršavanjem ovog Zakona i propisa donesenih na osnovu Zakona vrši Ministarstvo putem kantonalnih poljoprivrednih inspektora.

Protiv rješenja kantonalnog poljoprivrednog inspektora može se izjaviti žalba ministru.

VI. KAZNE NE ODREDBE

Član 37.

Novčanom kaznom od 5.000 do 50.000 KM kaznit će se za privredni prijestup pravno lice, ako:

1. koristi poljoprivredno zemljište u nepoljoprivredne svrhe prije donošenja planova prostornog uređenja (član 8.);
2. mijenja namjenu poljoprivrednog zemljišta ili ga koristi u nepoljoprivredne svrhe prije donošenja plana prostornog uređenja kojim se tom zemljištu utvrđuje namjena (član 11. stav 1.);
3. koristi poljoprivredno zemljište u nepoljoprivredne svrhe za privremene namjene bez saglasnosti općinske službe za upravu ili Ministarstva (član 11. stav 3.);
4. počne koristiti poljoprivredno zemljište u nepoljoprivredne svrhe prije izvršene uplate naknade (član 12. stav 2.);
5. obavlja privođenje zemljišta prvobitnoj ili drugoj namjeni, odnosno osposobljava ga za poljoprivrednu proizvodnju bez projekta o rekultivaciji poljoprivrednog zemljišta na koji nije data saglasnost Ministarstva ili ako rekultivaciju ne vrši po projektu (član 17.);
6. postupa suprotno članu 22. stav 1.;
7. proizvodi poljoprivredne proizvode na poljoprivrednom zemljištu na kome je zabranjena ili ograničena proizvodnja i upotreba sredstava za zaštitu bilja i drugih sredstava (član 23. stav 4.);

8. koristi poljoprivredno zemljište suprotno članu 25.;

9. ne donosi godišnji program korišćenja sistema za navodnjavanje i ne održava redovno sistem za navodnjavanje (član 33. stavovi 1. i 3.).

Za privredni prijestup iz stava 1. ovog člana kaznit će se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 200 do 1.000 KM.

Član 38.

Novčanom kaznom od 500 do 1000 KM, kaznit će se za prekršaj pravno lice ako:

1. ne vodi evidenciju o poljoprivrednom zemljištu koje koristi ili kojim upravlja odnosno kojim raspolaže (član 5. stav 1.);
2. koristi izvađeni i sačuvani plodni i potencijalno plodni sloj zemljišta suprotno odredbama člana 16. stav 2.;
3. ne vrši ispitivanje plodnosti zemljišta (član 24. stav 1.);
4. ustupi poljoprivredno zemljište bez javne licitacije (član 28. stav 2.);
5. koristi poljoprivredno zemljište za nomadsku ispašu ovaca (član 29.);
6. ne koristi sistem za navodnjavanje u skladu sa godišnjim programom (član 34.);

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 100 do 500 KM.

Član 39.

Novčanom kaznom od 300 do 1.000 KM kaznit će se za prekršaj fizičko lice ako:

1. mijenja namjenu poljoprivrednog zemljišta ili ga koristi u nepoljoprivredne svrhe prije donošenja plana prostornog uređenja kojim se tom zemljištu utvrđuje namjena (član 11. stav 1.);
2. koristi poljoprivredno zemljište u nepoljoprivredne svrhe za privremene namjene bez saglasnosti općinske službe za upravu i Ministarstva (član 11. stav 2.);
3. počne koristiti poljoprivredno zemljište u nepoljoprivredne svrhe prije izvršene uplate naknade (član 12. stav 2.);
4. koristi izvađeni i sačuvani i potencijalno plodni sloj zemljišta suprotno odredbama člana 16. stav 2.;
5. obavlja privođenje zemljišta prvobitnoj ili drugoj namjeni, odnosno osposobljava za poljoprivrednu proizvodnju bez projekta o rekultivaciji poljoprivrednog zemljišta ili ako rekultivaciju ne vrši po projektu (član 17.);
6. postupa suprotno članu 22. stav 1.;
7. proizvodi poljoprivredne proizvode na poljoprivrednom zemljištu na kojem je zabranjena ili ograničena proizvodnja i upotreba sredstava za zaštitu bilja i drugih sredstava (član 23. stav 4.);
8. koristi poljoprivredno zemljište suprotno članu 25.;
9. koristi poljoprivredno zemljište za nomadsku ispašu ovaca (član 29.);
10. ne koristi sistem za navodnjavanje u skladu sa godišnjim programom (član 34.).

Član 40.

Novčanom kaznom od 200 do 500 KM, kaznit će se za prekršaj odgovorno lice i lice u općinskoj službi za upravu ako se ne vode evidencije o neobrađenom zemljištu i zemljištu koje je promijenilo namjenu (član 5. stav 2.).

Član 41.

Novčanom kaznom od 500 do 2.000 KM kaznit će se za prekršaj odgovorno lice ili lice u općinskoj službi za upravu nadležnoj za izdavanje odobrenja za izgradnju objekata, odnosno izdavanje rješenja za eksploataciju industrijskih i ostalih mineralnih

sirovina odlaganja jalovine, pepela, šljake i drugih štetnih i opasnih materija, ako izda odobrenje za izgradnju objekata, odnosno izvođenje radova bez dokaza o plaćenju naknadi za promjenu namjene poljoprivrednog zemljišta (član 21.).

VII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 42.

Minirano poljoprivredno zemljište, kao i zemljište za koje se utemeljeno sumnja da je minirano, bez obzira na kvalitet istog po ovom Zakonu, ne smatra se poljoprivrednim zemljištem sve do trenutka njegovog deminiranja, odnosno obavljanja stručnog uviđaja i nalaza.

Član 43.

Pravna lica iz člana 5. ovog Zakona ažurirat će evidenciju o poljoprivrednom zemljištu koje koriste ili kojim upravljaju, odnosno kojim raspolazu, u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 44.

Do donošenja planova prostornog uređenja za manje prostorne jedinice unutar Kantona, korišćenje poljoprivrednog zemljišta u nepoljoprivredne svrhe, može se vršiti samo izuzetno, na osnovu odluke Skupštine Kantona, donijete na inicijativu općine, uz prethodno pribavljeno mišljenje Ministarstva, kao i mišljenje drugih nadležnih kantonalnih organa uprave.

Do donošenja planova prostornog uređenja, promjena namjene poljoprivrednog zemljišta od 7 do 8 katastarske klase, vršit će se urbanističkom saglasnošću.

Urbanističku saglasnost iz prethodnog stava izdaje organ nadležan za poslove prostornog uređenja, uz saglasnost Ministarstva, kao i saglasnost drugih nadležnih kantonalnih organa uprave.

Član 45.

Do donošenja karte upotrebne vrijednosti poljoprivrednog zemljišta, poljoprivredne saglasnosti i naknade za promjenu namjene poljoprivrednog zemljišta utvrđivat će se prema katastarskim klasama.

Član 46.

Odredbe ovog Zakona o plaćanju naknade za korišćenje poljoprivrednog zemljišta u nepoljoprivredne svrhe i o pribavljanju poljoprivredne saglasnosti ne primjenjuju se na zemljište koje je proglašeno građevinskim do 23. decembra 1975. godine, kao dana stupanja na snagu Zakona o zaštiti i korišćenju poljoprivrednog zemljišta ("Službeni list SRBiH", broj: 37/75.).

Član 47.

Odluke iz članova 12. i 26. ovog Zakona donijet će Vlada Kantona, na prijedlog Ministarstva, u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 48.

Na poljoprivrednom zemljištu gdje je izvršena eksploatacija industrijskih i ostalih mineralnih sirovina prije stupanja na snagu ovog Zakona, korisnici su dužni da u roku od pet godina od dana stupanja na snagu ovog Zakona izvrše rekultivaciju.

Član 49.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Tuzlanskog kantona".

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
Skupština
Broj: 01-011-503-16/00
Tuzla, 13. 7. 2000. godine

Predsjednik
Skupštine Tuzlanskog kantona,
Dr. Izet Žigić, v.r.

346

Na temelju poglavlja IV, odjeljak B, članka 33. stavak 1. točka e) Ustava Tuzlanskog kantona, donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O POLJOPRIVREDNOM ZEMLJIŠTU

Proglašava se Zakon o poljoprivrednom zemljištu, koji je donio Sabor Tuzlanskog kantona na sjednici od 13. 7. 2000. godine.

Broj: 01/1-02-1237/00
Tuzla, 17. 7. 2000. godine

Predsjednik
Tuzlanskog kantona,
Dr. Tarik Arapčić, v.r.

ZAKON

O POLJOPRIVREDNOM ZEMLJIŠTU

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Zakonom o poljoprivrednom zemljištu (u daljem tekstu: Zakon) uređuje se pojam, upravljanje, zaštita, korišćenje i uređenje poljoprivrednog zemljišta na području Tuzlanskog kantona (u daljem tekstu: Kanton), ovlašćenja i dužnosti organa Kantona, općina, drugih pravnih osoba i građana u svezi sa zaštitom, korišćenjem i uređenjem poljoprivrednog zemljišta, kao i druga pitanja koja se odnose na poljoprivredno zemljište sukladno Zakonu o poljoprivrednom zemljištu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: federalni Zakon).

Članak 2.

Poljoprivrednim zemljištem smatraju se: oranice, vrtovi, voćnjaci, vinogradi, livade, pašnjaci, ribnjaci, trstici i drugo zemljište koje se po svojim prirodnim i ekonomskim uvjetima može najracionalnije koristiti za poljoprivrednu proizvodnju.

Obradivim poljoprivrednim zemljištem smatraju se oranice, vrtovi, voćnjaci, vinogradi i livade.

Članak 3.

Poljoprivredno zemljište na području Kantona, kao prirodno bogatstvo i dobro od općeg interesa, uživa posebnu zaštitu Kantona, a naročito glede zaštite i korišćenja poljoprivrednog zemljišta.

Poljoprivredno zemljište koristi se za poljoprivrednu proizvodnju, a samo iznimno za druge svrhe u slučajevima i pod uvjetima utvrđenim ovim Zakonom, federalnim Zakonom i drugim zakonima i propisima kojima se reguliše materija prostornog uređenja na području Kantona.